

Wolventochten prachtig groen ingekaderde wandeling

Tekst Ides Codde

Bron: <http://www.wandelgazette.be/nieuws/bericht/5960>

Het is voor de eerste maal dat ik deelneem aan de Wolventochten, een organisatie van wandelclub 't Fluitekruid. Geprangd tegen de hoofdstad, weten we dat Wolvertem mogelijkheden heeft om een groen ingekaderde wandeling langs de Brabantse kouters te presenteren.

Bij de inschrijving kregen we een gratis sticker. Bekijken de diverse wandelmogelijkheden, waarna we met de hitte wijselijk besluiten de 20km te stappen. Over de schoolkoer gaat het de Wolvertemse behuizing in. Lopen er onder meer langs een vliedende beek en de oude pastorie. Mej. Van Horick stelde in haar testament, de gemeente Wolvertem aan als erfgenaam, op voorwaarde dat met dit geld een godshuis zou oprichten voor wezen, ouderlingen en gehandicapten die in armoede leven. Het geld werd gebruikt om deze oude pastorie te kopen. Vandaag is het Godshuis uitgegroeid tot een rustoord, serviceflats en dienstencentrum.

Lopen hierna nog wat tussen de bebouwing tot aan de Baggermolen die ons het centrum uit brengt. De 'baggermolen' werd reeds vermeld in een telling in 1683 maar moet veel ouder zijn. De strook bij de Baggermolen is mogelijks, vanwege haar hoogteligging en de aanwezigheid van waterrijke bronnen, de vroegste bewoonde kern van Wolvertem. De watermolen was een ban- of dwangmolen waar de naburige boeren verplicht werden hun graan te malen. We volgen het 'd Hooghvorst wandelpad, een wandeling lopend door een licht heuvelig landschap. Nog heel landelijk, met verrassende landschappen en vergezichten op o.a. Brussel. Tussen de slingerende wandelpaden kijken we uit op de Brabantse kouters en keurige vierkanthoeves.

Ruilen het pad voor een heuse kasseiweg en enkele bosdoorsteken. Het geheel maakt deel uit van het Callaris wandelpad. Ook ditmaal gaat het licht glooiend langs uitgestrekte landerijen, oude boerderijtjes en grazige weiden met gulzige koeienbeesten. Monden uit in het gehucht Lindhout en de golvende Brabantse leemstreek. De Sint-Anna kapel trekt onze aandacht. Er gaat immers een legende over de kapel rond. Lang geleden werd in een houtmijt van een hoeve, naar het schijnt 't hof ter Veyist, een eigenaardig houten st-Annabeeldje gevonden. Het beeld stelde moeder Anna voor met op haar arm O.L.Vrouw als kind, die op haar buurt het kindje Jezus droeg. Vrome handen plaatsten het beeldje in een houten kapelletje en hingen het traditie getrouw aan een boom. Jaren nadien kwamen talrijke gelovigen naar het kapelletje "ter Veyist" om het beeld te vereren en verlichting te vinden voor hun leiden. Later werd kapelletje vervangen door een grotere houten getimmerde kapel aldus de legende. Nochtans nog voor er sprake was van Christenheid, was deze plaats een gewijde offerplaats van de heidenen.

We vervolgen langs een smal pad, waarna in de schaduw van de kerk van Brussegem de rust wordt gevonden. Hierna stappen we via een aftands kasseitje het centrum uit. Hoofdzakelijk landelijke wegen brengen ons golvend naar Ossel en haar kasteel, jammerlijk verborgen in het groen. Slingerende paden zetten ons af ter hoogte van de Osselse radartoren en het Foeksenbos. De wijde omgeving staat gekend als Klein Zwitserland, opnieuw stappen we door een heuvelende landschap doorsneden met bronnen. Het Foeksenbos vormt een aaneenschakeling met een natuur- en kasteelpark Wolvendael. Komen het park in via de geboortelaan, stappen voorbij prachtige vijvers ingebed in een groene omgeving. Een bosdoorsteek brengt ons op een schots en scheefs kasseitje. Aan het einde piept de kerk van Oppem. Daar gaat het ook naartoe voor een laatste rust. Tijd om de dorst te laven. Langs het nagelwit kerkje gaat het verder. Het kerkje heeft de Heilige Stefanus als patroon, die als martelaar om het leven kwam en wordt aangeropen tegen steenpuisten en nierstenen. Gelegen op een heuvel met omringd kerkhof biedt het geheel een idyllisch tafereel aan.

Via voetweg 57, vatten we de laatste kilometers aan. Over een graswegel, door een tarwe- en maïsveld bereiken we de bekende St-Elooi kapel. Een laatste brokkenpad stuurt ons terug richting Wolvertem. Langs de gemeentelijke gebouwen en nog wat straatjes bereiken we de eindmeet van een heerlijke zomerse wandeling overspekt met natuur en veldwegen.